

Ik ging naar Juliën om te spinnen en kwam thuis met de mededeling: "ik ga de Kilimanjaro beklimmen!". Ik had al een keer van mijn overbuurman gehoord over dit avontuur. Maar na de kick-off van Wim en Arnaud (Kilimanjaro-experience) was ik meteen verkocht. En ik heb er geen moment spijt van gehad. Alhoewel... soms wel eens gedacht "was ik maar nooit naar die ene spinningles gegaan".

Maar wat was het een geweldige ervaring. Inderdaad een "once in a lifetime experience". Daar hoort zeker ook de gezamenlijke voorbereiding bij: wandelen op mooie plekken in Nederland, weekendje Ardennen en trainen in de hoogtekamer.

Is het inderdaad alleen maar de berg op wandelen en dan ben je er?

In principe wel, maar dan wel op grote hoogte en "pole pole", oftewel "langzaam, langzaam". En veel, heel veel drinken. En nee... geen alcohol. Op die manier en met een goede voorbereiding is het goed te doen. En dan kan je genieten van een prachtig land, fantastische mensen en schitterende uitzichten. Vooral als je boven de wolken komt is het letterlijk en figuurlijk adembenemend. Maar ook de natuur en het klimaat zijn divers. Regenwoud, maanlandschap, sneeuw, regen. Alles kom je tegen.

Kon je wel een beetje slapen dan? En hoe zat het met het eten?

Nou... de eerste nacht kreeg ik al last van, hoe zal ik het netjes zeggen "darmproblemen". Maar gelukkig stond mijn eigen tentje steeds klaar en hadden we ook een eigen toilet. En door alle bananen te eten die we hadden meegenomen, ging het steeds beter. En kon ik vervolgens genieten van wat de kok iedere dag op één gaspitje wist te bereiden voor 21 man!

Wat was het zwaarst?

Voor mij waren dat de laatste twee dagen van de beklimming. Overdag 5,5 uur lopen in de regen, daarna paar uurtjes rusten om vervolgens om 00.09 uur naar de top te gaan. In het donker uren lopen en je steeds afvragend "hoe ver is het nog"? Na 6 uur bereikten we de rand van de krater. En wat hadden we een geluk met het weer en het uitzicht. Schitterend !! Vervolgens nog twee uur lopen naar het hoogste punt. On top of Africa ! Daar sta je dan. Kippenvel. En dan... de afdaling. Ik was al vermoeid en ook de hoogte hielp niet mee. Maar dankzij de fantastische zorgen van de gidsen kwam ook ik na 4 uur dalen in het kamp aan. Wist amper meer hoe ik moest lopen.

De laatste dag met de jeep terug (wilde mijn knieën niet nog eens 20 kilometer belasten) naar het hotel. Daar eerst genoten van een lekkere douche en massage en dan een Victory Dinner met taart. Aan alles is gedacht !

Was er dan echt niets aan te merken op deze reis?

Jazeker.... het zwarte gat waar je in terechtkomt als je weer terug bent in Nederland ;-)

Vera, Jolanda, Rene, Wim, Arnaud en Juliën super bedankt dat ik dit heb mogen meemaken !!

